

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DOLLARS IN DE DESERT

Een western-blijspel in drie bedrijven
en een proloog

door

Karel Eens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3452

PERSONAGES

(6 dames – 5 heren)

ANNIE, cowgirl, samen met haar vriendin Myra twee revolverhelden... gekleed als westerndames met revolver op het dijbeen :

MYRA, idem Annie.... beiden mooi verzorgd... sexy.... :

ROSE, saloonbazin - zoals het uitkomt: lief als een poes, verleidelijk, doortastend streng :

ALICE, danseres – prostitué in de saloon van Rose - groot lawaai - uitdagend :

JANE, chichi madammeke – heeft van alles veel schrik – is van alles vies - fijne maniertjes :

LITTLE MERRIE, indiaanse vrouw - dochter van ... doortastend - humorvol :

OLD HORSE, oude indiaan... versleten – lui - zittend - beetje geheimzinnig - niet of weinig opvallend tot... :

RAMON, Mexicaanse bandiet - ruig – wild - zeer opvliegend - altijd kort ingehangen, ook tegen zijn maat Pancho :

PANCHO, compagnon van Ramon - grote snor - sterk - onbeschoft - ziet er zeer gevaarlijk uit en is dat ook. Is het tragere type :

DOKTER QUINN, dokter... tevens doodgraver....kwakzalver - mager - groot – overtuigd businessman - alles voor de zaak :

RENO, sheriff - bling bling kerel – altijd piekfijn afgeborsteld – machotype – praat graag over zichzelf – vindt zich een hele kerel maar is in feite maar een angsthaas :

DECOR

Een westernstraat.

Links : buitenkant van een saloon, met buiten een side walk waarop eventueel tafel, schommelstoel, een paar stoelen. Op de straat tegen de sidewalk van de saloon een plaats waar je paarden kan vastbinden. Daarnaast of er voor een drinkbak voor de paarden, een groot vat enz. Einde sidewalk saloon steekt een balk uit waaraan een strop hangt.

Achter : front van het huisje van de dokter-doodgraver. Tegen de gevel staat een oude versleten doods-kist.

Rechts : gevel van sheriffkantoor met jail - het jailvenstertje is zo hoog dat je enkel hoofd en schouders ziet van diegenen die er in zitten – tussen de vensters van de jail zijn er drie planken die om hun as kunnen draaien zodat er een opening in de jail komt. Alles eventueel met sidewalk en een dichte afzetting, balustrade.

Op elk gebouw hangen een paar platen met “te koop”. Aan huisje Dr. Quinn borden met “solden 40 %” enz...

In het midden een dorre boom.

(decorschets : zie laatste bladzijde)

KORTE INHOUD

Ramon en Pancho, twee onverschrokken Mexicanos, liggen ergens in de woestijn te slapen; de buit van een overval ligt bij hen. Ze worden overvallen door twee chica's cowgirls die op hun beurt overvallen werden door indianen. Zij stelen hun paarden en de buit van de overval. Op zoek naar een dokter om Annie, die een pijl in haar schouder heeft, te laten verzorgen komen ze terecht in een klein grensstadje waar ze opgevangen worden door de plaatselijke saloonbazin, die de buit bij de twee cowgirls ontdekt. Als later ook de twee bandieten in het stadje arriveren op zoek naar de buit van hun overval is het hek helemaal van de dam. Iedereen wil met het geld gaan lopen maar wie lukt het? De cowgirls? De bandidos? De saloonbazin of haar animeermeisje? De sheriff of de dokter/doodgraver of misschien zijn het wel de indianen Old Horse en zijn dochter...? Een westernkomedie vol humor en actie.

PROLOOG

(Rechts van het podium is een klein kampvuur gemaakt. (een paar sparretjes achtergrond ... vuurschotel afgedekt met hout – rotsblokken. Er kringelt nog een klein beetje rook uit ... er liggen een paar lege whiskyflessen ... Pancho en Ramon liggen luid te snurken naast het vuur. Vanuit de zaal komen Myra en Annie op - ze zijn vuil - vol stof en uitgeput – komen lopend uit de woestijn - Annie is zwaargewond aan haar schouder, er steek een stuk pijl uit, ze strompelt meer dan ze loopt, wordt ondersteund door Myra. Door de hoge koorts van de ontsteking in haar schouder weet Annie niet altijd wat ze vertelt.)

ANNIE : *(duidelijk veel pijn en moe)* Pffff... Aauwww.... Ik kan niet meer... Laat mij hier maar achter.... Ik kan niet meer.

MYRA : Komaan volhouden Annie, ver kan het niet meer zijn.

ANNIE : *(tegen Myra)* Wie zijt gij? Een engel? De engel des doods.. Hahaha... Auw.... Ja, pak mij maar mee!

MYRA : *(tegen iemand in de zaal – op voorhand worden bij die mijnheer een paar extra pinten op tafel gezet.)* Mijnheer, laat Annie eens even op uwe stoel zitten alstublieft. Ze ijlt. Ze kan niet meer. Merci mijnheer, merci. Wij zijn aangevallen door indianen en ze heeft een pijl in haar schouder. Ziet ge hem zitten? Zwaar ontstoken en daarmee ijlt ze zo'n beetje. De indianen hebben onze paarden gepikt en we lopen nu al zo'n zes dagen te voet door de woestijn. Dorst, dorst... *(in extase)* Oooh een pint, ooh een echte pint. Mag ik daar eens van drinken mijnheer? *(drinkt pint leeg – pakt een andere en drinkt die ook half leeg)* Hier Annie, drinkt gij ook maar eens.

ANNIE : *(drinkt andere helft leeg)* Oooh aaa, dat deed deugd. Merci mijnheer. *(geeft die man een kus)* Voila, ge hebt mijn leven gered.

MYRA : Wacht eens Annie, wacht. Hou nu eens op met alleman te kussen. Kijk daar eens: een kampvuur. Veel vuur zie ik niet, alleen maar damp. Zie jij nog iets anders?

ANNIE : Ik zie precies niks. Jawel, veel volk hier.

MYRA : Och hier is niemand. Ge ijlt.

ANNIE : *(trekt stuntelig van de pijn haar revolver – mikt op iemand in de zaal)* Zolang ik dit heb kan ons niks gebeuren.

MYRA : *(trekt ook haar revolver)* Ah ja, als er iets is dat we goed kunnen... Haha. *(draait bliksemsnel haar revolver rond)*

ANNIE : *(ze komen dichterbij en zien dat er twee personen liggen te slapen)* Droom ik of liggen er daar twee te slapen?

MYRA : *(kijkt voorzichtig)* M...m... Mexicanen, hier in de woestijn? Annie, dat is niet normaal.

ANNIE : *(kijkt – pijn)* Ze zijn wel schattig, zo halvelings in hun ondergoed, juist twee teddybeertjes.

MYRA : Sttt stil Annie, ge weet niet wat ge zegt. Dat zijn twee bandieten. Gevaarlijke, dat moet wel. Wat komen die hier anders zoeken?

ANNIE : Maken we ze wakker?

MYRA : Ik weet het niet. Hun paarden zouden we wel goed kunnen gebruiken.

ANNIE : Oké auw... *(roept met revolver in aanslag)* Wakker worden mannetjes!

MYRA : Annie, wacht! Potverdorie! *(trekt haar revolver)*

(de twee bandieten schrikken wakker en willen automatisch naar hun revolvers of geweer grijpen, willen rechtstaan maar omdat hun bretellen los zijn en omdat ze door de meisjes gedwongen worden hun handen op te steken zakt hun broek af en kunnen ze geen kant meer op)

ANNIE : Ho..ho... van uw speelgoed afblijven hé. Handen omhoog of ik schiet!

PANCHO : Ramon, het zijn maar zijn twee meisjes. Kom, we pakken ze. *(wil naar zijn revolver duiken - maar blijft plots stilstaan als...)*

(er klinkt een schot en een lege whiskyfles aan de rand van het vuur wordt kapot geschoten)

ANNIE : Hebt ge dat gezien en dan ben ik nog zwaargewond. Rechtstaan! Handen omhoog! De volgende kogel is voor u als ge nog bougeert.

RAMON : *(in zijn 'hansopje' met zijn armen omhoog)* Caramba, wie zijn jullie? Wat wil je van ons?

PANCHO : *(vettige lach)* He he he, twee meisjes en wij twee knappe gasten, ge weet wel, misschien wil je wel nader kennismaken? Hahahahaha.

RAMON : *(doet mee)* Pancho en ik zijn daar goed in hoor. Hahahahaha.

MYRA : *(is ondertussen achter de twee kerels gaan staan en slaat ze beiden tegen hun hoofd zodat ze wegduiken)* Hela, uw manieren houden alstublieft!

PANCHO : Puh, man.

(er klinkt weer een schot en een leeg blik aan het vuur vliegt weg)

ANNIE : Gaat ge uw manieren houden? *(dreigend)* Ja juffrouw! Allez, zeg het eens schoon: "ja juffrouw".

(na een dreigende beweging met de revolver)

PANCHO + RAMON : j..j.... Ja juffrouw.

ANNIE : Hahahaha.. Auw!

MYRA : Voila, nu verstaan we mekaar. Wat doen jullie hier, twee Mexicanen in Arizona?

PANCHO : Euh, een beetje rondkijken hé.

ANNIE : Ah, toeristen?

RAMON : Toerwa? Wablief?

ANNIE : Toeristen?

MYRA : Allez Annie, ge ijlt weeral. In 1869 waren hier nog geen toeristen.

ANNIE : Oh sorry. *(heeft ondertussen de tas van de twee opengemaakt)* Waaaw! Oh lalala! Rondkijken zei je?

RAMON : Ja, een beetje links en een beetje rechts.

ANNIE : Hoe kom je dan aan al dat geld dat hier in die tas zit? Gevonden zeker?

PANCHO : Ja. Je gaat het niet geloven maar toen we gisteren in El Sababe vertrokken en we waren nog maar net de grens over vonden we die zak met geld. Die konden we toch niet laten liggen, wel?

MYRA : Gevonden? Haha, mijnheer is er zeker van dat hij geen bank overvallen heeft?

RAMON : Ah neen, wij zijn doodeerlijke Mexicanen.

MYRA : Zo zien jullie er uit ja, amai!

PANCHO : Voila, dan kan je ons nu gerust onze broek laten aantrekken en ons laten gaan met ons gevonden geld.

ANNIE : Hahahaha... *(wijst naar haar voorhoofd)* Ik ben nu wel ... aaauwww... zwaargewond maar staat hier ergens “kieken” op geschreven misschien? Neen neen, vanaf nu is dat geld van ons.

MYRA : *(dreigend met revolver)* En uw broek die geef je ook maar aan ons.

PANCHO : Onze broek? Wat moet jij met onze broek? Moeten wij zo, in ons ondergoed...?

MYRA : Ja, dan komt ge ons niet direct achterna.

RAMON : *(doet broek uit)* Komaan meisjes, serieus zijn. Wij hebben dat geld eerst gevonden.

PANCHO : *(doet broek uit)* Ramon, er zijn geen eerlijke mensen meer, je ziet het wel.

MYRA : *(heeft ondertussen de revolvers en de kleding van beiden genomen)* En we gaan niet alleen het geld meenemen. *(wijst naar de kleding)* Dat nemen we ook mee en om zeker te zijn dat ge ons niet volgt zullen we jullie paarden ook meenemen, waarvoor grote dank.

RAMON : Wablieft, laat jij ons hier zo achter in de woestijn? Zonder paarden, zonder kleren, zonder iets?

MYRA : *(Gooit de twee ‘sombros’ op de grond)* Allez vooruit, we zullen u uw hoed teruggeven dan kunt ge in de schaduw lopen.

RAMON : *(beetje paniek)* En water? Ge gaat ons toch niet zonder water achterlaten?

ANNIE : Pfff... wij lopen zo al zes dagen door de woestijn.

MYRA : En wij leven ook nog. Daar blijven zitten met uw handen omhoog en riskeer het niet ons achterna te komen.

ANNIE : Ge zoudt wel eens tegen een kogel kunnen botsen. Bye, bye.

MYRA : En merci voor al dat geld en voor uw paarden. Hahahaha.

(Pancho en Ramon blijven met handen omhoog zitten – beiden juffrouwen af - we horen paardengehinnik en wegdravende paarden)

RAMON : *(laat handen zakken)* Grmmmm! Miljaarde miljaarde! Godmiljaarde!

PANCHO : Caramba! Hier zitten we, geen kleren, geen laarzen... Ons laten overvallen door twee onnozel chicas!

RAMON : Grrr! Geen paarden, geen wapens...

PANCHO : Geen water! Shit man, te voet door de woestijn. Dat wordt onze dood.

RAMON : Hier blijven is ook geen optie.

PANCHO : Als ik die twee te pakken krijg... Kom, langs hier.

(beiden op blote voeten in 'hansopje' en met grote hoed af)

EERSTE BEDRIJF

(muziek - Annie en Myra op - achter links – Annie wordt zwaar ondersteund door Myra, staat op het punt van flauw te vallen – Ze hebben de tas met geld bij - Annie wordt aan saloon op het terras geholpen. Tegen de dorre boom zit een indiaan met lege fles whisky in zijn hand te slapen – Als beiden aankomen wordt de tas met geld op tafel aan saloon gelegd)

ANNIE : Aaaaauuwww Dat was me het ritje wel! Ik sterf, help!

MYRA : Verloren gereden! Bijna niet te geloven dat we tot hier geraakt zijn.

ANNIE : Hoe lang zijn we nu al onderweg?

MYRA : Vijf dagen. We hadden net zo goed te voet kunnen komen.

ANNIE : Waar zijn we?

MYRA : Volgens dat bord daarnet in Frontera City op de grens van Mexico. Zou er hier een dokter zijn? *(roept naar indiaan)* Hé vriend! *(schopt hem eens tegen zijn been)* Wordt eens wakker.

OLD HORSE : *(wakker)* Oef... Aauww!

MYRA : Is er hier ergens een dokter?

OLD HORSE : *(hand boven ogen, kijkt zoekend de zaal in)* Old horse zien niks dokter! *(slaapt verder)*

MYRA : *(stampst eens terug tegen de indiaan)* Hela, heb je me niet verstaan? Als ik niet vlug een dokter vind hebben we straks die doodgraver nodig.

OLD HORSE : *(wakker - wijst)* Ah Doodgraver wij wel hebben.

MYRA : Ik moet geen doodgraver, ik moet een dokter.

OLD HORSE : Doodgraver Quinn daar soms ook dokter spelen.

ANNIE : *(pijnlijk kreunend)* Ik moet een echte dokter!

MYRA : Is die Quinn een echte dokter?

OLD HORSE : Old Horse niet weten! Wel weten Quinn is rijke doodgraver! *(kijkt naar zijn fles die leeg is – smijt ze aan de kant en gaat de saloon in – af)*

ANNIE : *(pijn)* Een doodgraver? Myra, alstublieft, beloof me dat je me fatsoenlijk begraaft.

MYRA : Och, zo rap ben je niet dood. Van een pijl in je schouder sterf je niet.

ANNIE : Zie dat die doodgraver, dokter, wat dan ook, me expres laat sterven om me te kunnen begraven.

MYRA : Vertel geen zever. Let op onze tas! (*wijst naar de tas met het geld*) Ik ga hem halen, zo kan je toch niet verder. (*af huisje Dr. Quinn*)

ALICE : (*op saloon*) Hallo... (*verbaasd*) Wat ligt er nu op ons terras?

ANNIE : (*pijn*) Hey! Ik, maar niet lang meer denk ik. Als ik niet vlug verzorgd word sterf ik.

ALICE : Oei, euh... dat is slecht nieuws. Euh ... wilt gij, voordat ge sterft nog iets drinken?

ANNIE : Aauwww. Ja, voordat ik sterf , nog een glas water en een dubbele whisky alstublieft?

ALICE : Oké. (*draait terug*) Ho, maar ge hebt een pijl in uw schouder.

ANNIE : Ja ... aauww... indianen... een gevecht in de woestijn. (*raakt buiten bewustzijn*)

ALICE : Verdorie, ze is weg! Ik moet mijn bazin er bij halen.

(*Alice wil af gaan in saloon als Old Horse uit de deur valt - rolt – heeft fles bij.*)

ROSE : (*is zeer opgewonden - komt in de deur te staan.*) Geen roodhuiden en geen indianen in mijn saloon! Hoe dikwijls heb ik u dat al niet gezegd. En kom seffens niet zeggen dat ik een racist ben want dat is niet waar. Ik ben geen racist!

OLD HORSE : Old Horse vergeten hij is roodhuid en ook indiaan. Oef oef ... Veel sorry... Toch merci voor fles. (*zet zich opnieuw op zijn vaste plaats en drinkt.*)

ALICE : Madam.

ROSE : (*nog in alle staten*) Begin jij ook niet te zagen hé, mijn hoofd staat er niet naar.

ALICE : Hela als je zo begint ben ik weg! Dan bedien je zelf je klanten maar en als ze iets meer willen, je weet wel, ga je er zelf maar mee naar boven. Trutmadam!

ROSE : (*komt dicht - arm om schouder*) Och sorry Alice, sorry, sorry, meisje. Ik had niet gezien dat jij het was en ja ik heb zo'n erge migraine ... Koppijn van 's

morgens tot 's avonds en die kwakzalver van hierover heeft me al zeker zeven verschillende pillen en drankjes gegeven maar er is er geen een dat helpt.

ALICE : Dr. Quinn is nochtans heel bekwaam.

ROSE : (*lastig*) Dat is geen dokter... dat is een kwakzalver die denkt dat hij er iets van kent.

ALICE : Veel keuze heb je hier anders niet.

ROSE : (*bemerkt Annie*) Hela, wie is dat en waarom ligt die daar zo maar op mijn terras dood te bloeden?

RENO : (*overduidelijk typische cowboy - kleding a la Elvis - met heel veel "bling" grote sheriff ster - doet zich heel druk voor maar is maar een grote nul - zeer macho - komt naar buiten schuift zijn hoed achterover*) Hola! Wel wat is dat allemaal hier? Zoveel kabaal. Ik word gestoord in mijn siësta. Ik wil peace en kalmte, verstaan?

ROSE : Ah sheriff. Ja wat wil je, er ligt hier iemand te sterven.

RENO : Sterven? Sterven! Dat kan niet, hier sterft niemand zonder mijn toestemming. Ik ben hier het gezag! (*bekijkt Annie...probeert eens aan de pijl te trekken wat verschrikkelijk pijn doet*)

ANNIE : (*komt bij.... trekt haar revolver en bedreigt de sheriff*) Aaaaw! Zot! Weg of ik schiet u overhoop!

RENO : (*geschrokken achteruit – houdt handen omhoog*) Rustig, rustig! v..voo....voorzichtig met die r..revolver.

ANNIE : (*steeds met pijn*) Precies of jij was zo voorzichtig!

RENO : Ik? Ik wilde alleen maar helpen.

ANNIE : Is dat helpen?

RENO : (*schaapachtig*) Je bent toch al terug bij kennis.

ROSE : Maar die pijl zit er nog altijd in.

ALICE : Haal dr. Quinn, die kent dat.

ROSE : Dat is een doodgraver, geen dokter.

ALICE : Het is dr. Quinn ofwel ... Wacht eens, misschien de dochter van Old Horse daar. Little Merrie, zo heet ze, die kent wel iets van wonden verzorgen.

ROSE : Puh, een Indiaanse! Met kruiden en geheim zalfjes, zeker? Dan nog beter die kwakzalver van hier.

ALICE : Weet je nog, zij heeft de sheriff zijn gezicht ooit verzorgd toen hij met zijn zatte patatten van zijn paard gevallen was.

RENO : Ik was niet zat!

ALICE : Neen, niet zat? Ik heb het zelf gezien gebeuren. *(tegen Annie)* Zo zat als een kanon was hij. Wacht even, ik haal u wat water.

ANNIE : Dank u. *(tegen RENO)* En die Indiaanse heeft u genezen?

RENO : Euh ja, een verstuijkte schouder, zo erg was het niet.

ALICE : *(vanuit de deuropening)* Heel zijn gezicht was kapot! In een doornstruik gevallen. Het was precies of er was een kudde bizons over gelopen.

RENO : *(geeft zich een houding – poseert)* Zo erg was het niet hoor. Daarbij, die Little Merrie heeft dat goed gedaan want je ziet er niks meer van. Kijk maar!

ROSE : Ik moet van die Indianen niks hebben en van roodhuiden ook niet. Die Indianen altijd met hun gezaag van “wij zijn de eerste inwoners van dit land” Wij waren hier eerst.

RENO : *(verwonderd)* Is dat echt? Waren die al voor ons hier?

ROSE : Pfff... ja... luister hé... Wij zijn met veel meer en ze hebben ons hier zo maar binnengelaten, dus vanaf nu zijn wij hier de baas en ze moeten maar plooiën naar hetgeen wij te zeggen hebben.

RENO : Wel Rose, tussen ons gezegd en gezwogen, ik vind dat je groot gelijk hebt.

(Dr. Quinn komt uit zijn huis gelopen met zijn handen in de hoogte, in één hand houdt hij zijn dokterstas en een meetlat. Myra duwt hem vooruit met de revolver in zijn rug)

MYRA : Vooruit en rap hé.

DR. QUINN : Ja, ja, jaaaa, alstublieft, niet schieten!

OLD HORSE : *(zittend)* Tutaa.tu...taa...tu...taaa...tu...taaaa..

MYRA : Wat is dat allemaal met uwe tu en uwe taaa?

OLD HORSE : Uch, is Indiaans. Tu taaa tu taaa wil zeggen: “pas op en aan de kant iemand zijn ziek en moet rap geholpen worden.” Wordt nog algemeen in grote wereld. Luister naar wijze woorden van Old Horse, oef!

ROSE : Zwijg zot en blijf daar zitten met uwe tu taa.

OLD HORSE : *(recht)* Ik halen Little Merrie, dat misschien toch beter voor patiënt.
Oef! *(af)*

MYRA : *(dreigt met revolver – Dr. Quinn nog altijd met handen omhoog)* Allez, begin er maar aan.

RENO : *(staat wijdbeens voor Myra)* Ho, ho, ik ben de sheriff. Hier wordt niet met wapens bedreigd! *(wil zijn revolver nemen)*

(Myra en Annie verijdelen dit door tegelijkertijd hun wapen op de sheriff te richten)

MYRA : Sheriff, laat die revolver maar zitten. Achteruit! Wij hebben nu geen tijd voor die zever. Annie moet geholpen worden en wel direct!

RENO : *(met zijn handen in de lucht)* Oké, het is al goed. Als je maar weet dat ik hier de baas ben!

DR. QUINN : *(bij Annie aangekomen. Ze wordt door Dr. Quinn rechtgezet en onderzocht – tevens meet dr. Quinn haar lichaamslengte)* Recht blijven zitten alstublieft, anders is de maat niet juist.

ANNIE : Hela wat doe jij daar?

DR. QUINN : 1 m 67cm. Opmeten juffrouw, opmeten. Heel belangrijk als je niet halvelings opgeplooid in uw kist wilt zitten. Ik moet toch weten hoe groot dat die kist moet zijn!

MYRA : Ze is nog niet dood hoor. Stop maar met dat meten.

DR. QUINN : Spijtig, voor in geval dat... Ze ziet er, mijn gedacht, niet al te best uit. Volgens mij gaat ze... Oei, een pijl! Die moet er eerst uit. Oh ja, dat maakt krassen op de binnenkant van de kist.

ANNIE : *(steeds pijn)* Allez? Die pijl moet er uit? Dat heb je al goed gezien. Ben jij wel een dokter?

DR. QUINN : Ik heb geen diploma maar er zijn er met een diploma die slechter zijn dan ik hé.

RENO : Hola, geneeskunde beoefenen zonder diploma, mag dat?

MYRA : Zever niet, kom begin maar. Er moet toch iets gebeuren.

DR. QUINN : Juffrouw, als ik die pijl daar uittrek ga je wel een paar rare smoelen

trekken, peins ik. Kom maar, zet u daar op dat blok. (*ergens op scène*)

MYRA : (*helpt samen met Reno, Annie naar het houtblok*) Anesthesie? Een spuitje misschien? Anesthesie?

DR. QUINN : (*met grote ogen*) Anesthewa?

ROSE : Een spuitje? Spuitjes, dat is nog 50 jaar te vroeg! Wij rekenen hier nog altijd op whisky. Een goede halve fles en ze weet nergens meer van.

RENO : Poeh! Van een halve fles mag je eigenlijk niet veel weten hé.

ROSE : Ik kan geen bloed zien. Ik ben hier weg. Ik zal al vlug een fles whisky laten brengen. Ik trakteer. (*af*)

ANNIE : (*pijn*) Wat denk je dokter? Even serieus, ga ik het overleven?

DR. QUINN : Bwaa, je bent nogal goed voorzien van oren en poten en je zit er redelijk goed in. Ik geef je wel een kans en als het niet moest gaan, je bent bij doodgraver Quinn in de beste handen voor een prachtige begrafenis. Pas op, je hebt de keuze tussen twee kisten. Eén in gedroogd eikenhout, dat gaat jaren mee en dan heb ik nog iets nieuw, een pak goedkoper, niet zo degelijk maar toch nog schoon van uitzicht, MDF!

ROSE : MDF?

DR. QUINN : Medium Density Fibreboard. Komt rechtstreeks uit San Diego. Euh waar was ik... Ah ja... Koperen handvatten en een kruis kan je kopen maar je kan het ook huren. Dan halen we het van de kist voor dat ze in de grond gaat, zie je. Dat is hetzelfde als met een krans; je kan hem huren en dan gaat hij mee terug of als je hem koopt blijft hij op het graf. Een koffietafel is niet verplicht maar wel aangewezen maar dat moet je op tijd vertellen want dan moet ik bij Rose het zaaltje achter de saloon huren. Misschien kunnen we het ook al eens hebben over wie dat gaat betalen?

ANNIE : Zeeeg, jij kan een mens goede moed geven hoor.

DR. QUINN : Tja juffrouw, als je dood bent is het te laat om over zo iets te klappen (praten) hé.

MYRA : (*met revolver spelen*) Wel dokter, we gaan de volgende afspraak maken: jij maakt mijn vriendin weer beter en je zal er goed voor beloofd worden. Of je laat ze sterven en je gaat op dezelfde dag als zij de grond in.

DR. QUINN : Pfff, wie zal hier de mensen begraven als ik dood ben?

MYRA : Maak je maar geen zorgen. Ik krijg je wel de grond in, zelfs zonder een eiken- of een MDF kist met koperen handvatten.

ALICE : *(op met water en fles whisky)* Voila, water en een fles whisky voor de gewonde. Hier juffrouw, drink maar eens wat water.

DR. QUINN : Maar neen, je moet ze geen water geven. Whisky heeft ze nodig! *(neemt de fles met whisky en neemt zelf een grote slok.)* Deze is mmm... *(drinkt nog eens)* ...goed!

RENO : *(neemt Quinn de fles af)* Hela dat is niet voor u, dat is voor de patiënt. *(neemt zelf een slok)*

ALICE : *(neemt de fles terug af)* Maar enfin, als er whisky is zijn jullie niet te houden, geef hier verdorie! *(wil Annie een slok geven)* Kom juffrouw, drink maar eens.

(Alice laat Annie aan de fles drinken - Annie neemt een klein slokje)

DR. QUINN : Zo zal het te lang duren, vooruit drink! *(neemt de fles en houdt ze zodanig lang aan de mond van Annie tot dat deze begint te kokhalzen en ze de fles wegduwt - drinkt dan zelf gulzig een paar slokken)*

(in de volgende scène zien we Alice naar de tas van de twee meisjes gaan. Ze kijkt in de tas en merkt dat er een zak geld in zit... Ze neemt de zak geld, laat de lege tas liggen en gaat stilletjes ongemerkt binnen in de saloon — Ze heeft niet gemerkt dat Old Horse terug binnengekomen is en het hele schouwspel gezien heeft.)

RENO : Je gaat met één fles niet toekomen, denk ik. Wacht, ik haal er eentje bij. *(af saloon)*

ANNIE : *(proestend en vlug dronken wordend)* Stop, ik heb genoeg!

DR. QUINN : Ha neen, je zal nog wat meer moeten drinken, kind. Van zo'n beetje ben je niet verdoofd hoor. *(drinkt zelf nog een paar slokken en zet de fles terug aan de mond van Annie)*

ANNIE : Ho houwhouw! *(dialect: stop stop)*

OLD HORSE : *(komt verder met Little Merrie, die dan pas binnenkomt – Little Merrie*